

בפרשת בשלח, ראינו שיש להתפלל צמוד לקיר. הטעם
כתב הרמב"ם, שלא יהיה דבר המפריע לו בכוונתו. לאור
זאת אפילו אם אין הציורים בולטים)

מושב השבוע

גרשון האריס

שכינה

פרשת השבוע "תרומה" פותחת את סדרת הפרשיות המתעסקות בעשיית הכלים ומבנה המשכן שהוא בית מקדש "ניִתְיָאֵ" שילווה את עם ישראל עד לבניית בית מקדש קבוע בירושלים. וכבר בפתיחת פרשתנו, ה' אומר למשה להורות לעם לתרום לטובת בניין המשכן – המכונה "מקדש" ויצירת כליו, כאשר המטרה היא: "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכְכֶם (שמות כ"ה, ח). זאת אומרת, ה' מבקש מעם ישראל לבנות לו "בית" כדי שהוא "ישכון" בתוכנו.

בכאן מקור המושג "שכינה", שהיא למעשה ההתגלות האלוזית בעולם דהיינו התכונה של הקב"ה "עלי אדמות" כביכול. עוד שני מקורות של מושג זה נמצאים עוד פעם בספר שמות (כט:מה): "וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהֵייתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים", ובספר ישעיהו (ח:יח): "ה' צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם בְּהָר צִיּוֹן". על כן, "השכינה" – מאות שורש של שכ"ן – היא נוכחותו של ה' בינינו, גם כיחידים וגם כקבוצות וגם כעם.

מעניין להזכיר שכמושג ממשי "שכינה" נזכרת רק בספרות חז"ל, והיא קשורה ישירות לנוכחות רוחנית של ה' הרי חז"ל אומרים שבבית המקדש השני

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

בכיתה מסויימת לומדים 25 תלמידים היושבים ליד 25 שולחנות - תלמיד ליד כל שולחן.

השולחנות מסודרים ב-5 טורים, 5 שולחנות בכל טור.

יום אחד הגיע מורה חדש לכיתה וביקש מכל התלמידים לעבור לשולחן הקרוב בצורה הבאה:

או לשולחן שלפניו, או לשולחן מאחוריו, או לשולחן מימין,

או לשולחן משמאל - וכך התלמידים עשו. באותו יום

תלמיד אחד היה חסר בכיתה.

למחרת המורה ביקש מהתלמידים לבצע את המעבר

שוב - אך הפעם היו נוכחים כל התלמידים.

האם הם יצליחו במשימה ומדוע?

חידת מהשבוע שעבר

אב עשיר מוריש לבניו יהלומים ומחלק אותם ביניהם בצורה הבאה:

לבכור הוא נותן 1/7 מהיהלומים שלו + יהלום נוסף.

לבן השני הוא נותן 1/7 מהיהלומים שנשארו + 2 יהלומים נוספים.

לבן השלישי הוא נותן 1/7 מהיהלומים שנשארו + 3 יהלומים נוספים.

וכך הלאה לכל ילדיו, כך שבסופו של דבר כל הילדים מקבלים מספר שווה של

יהלומים. כמה בני יש לאב וכמה יהלומים?

פיתרון לחידה מהשבוע שעבר

מהשוואת הירושה לשני בנים כלשהם ניתן לראות שהירושה הייתה של 42

יהלומים, ולכן היו לו 6 בני (וכל אחד קיבל 7 יהלומים).

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

ירידה לצורך עליה

"עלית למרום, שבית שבי, לקחת מתנות באדם".

המדרש מדייק מפסוק זה שישנם שלושה חלקים שונים בתורה, שבי, מקח ומתנה. למה כוונת המדרש? מה הם אותם החלקים?

ברכות התורה מחולקות גם הן לשלוש. אם נעמיק, נוכל למצוא קשר בין שלושת הברכות לשלושת חלקי התורה.

ברכה אחת היא ברכת "לעסוק בדברי תורה", ברכה זו היא על אותו החלק בתורה שאנו מגיעים אליה מתוך יגיעה, זהו "מקח", קניין.

הברכה השנייה היא ברכת "והערב נא", ברכה זו מתייחסת לאותו חלק מתוך בתורה. לאותה מתנה נפלאה המאפשרת לנו להתענג על התורה ולחוש כמה אנחנו מתחברים אליה.

ניתן גם לקשר בין שני החלקים האלו לבין החלוקה של "מצוות עשה" ו"מצוות לא תעשה". מצוות לא תעשה הן הדורשות מהאדם הקרבה, ויותר על מאווי העולם הזה עבור רצון הבורא. ה"תשלום" הזה שאנו נותנים משלנו, הופך את החלק הזה שבתורה ל"מקח". לעומת זאת, מצוות העשה, אותם ציוויים שניתנו לנו בכדי לזכות אותנו, הם חלק ה"מתנה".

כשם ששני חלקים אלו מקבילים למידותיהן של שני האבות הראשונים, חסד אברהם ופחד יצחק, החסד והדין, כך החלק השלישי הוא חלקו של יעקב אבינו – "אמת ליעקב". החלק הזה של התורה הוא החלק העיקרי שבה, זהו חלק שאינו קשור לפעולות כאלו ואחרות, זו אותה אמת פנימית המהווה את לבה של התורה. על אותו החלק בתורה אנו מברכים "אשר בחר בנו... ונתן לנו את תורתו", היא אינה רק "תורה", זו תורתו של הבורא כפי שהוא מכיר אותה, זו ש"נעלמה מעיני כל חי". וכשאמת כזו מגיעה לעולם השקר, היא מוסתרת, היא בשבי.

כך גם על הפסוק "וכי ימכור איש את בתו לאמה", אומר המדרש: "בת יחידה הייתה לי [-התורה] ומכרתיה לכם, שאין אתם מוציאים אותה אלא חבושה בארון." התורה רוצה להביא את האמת שלה לכל מקום, התורה במהותה היא בת חרוין, כפי שדרשו חז"ל על "חרות על הלוחות" – חירות. העולם הזה מגביל את היכולת של האמת להתגלות, התורה כאן בשבי, בארון בתוך ארון.

למרות הכאב עלינו לדעת כי "לא תצא כצאת העבדים", התורה לא ירדה כדי להיכלא כאן, היא ירדה בכדי להעלות אותנו עמה. גם שלושת הארונות בהם מוסתרים הלוחות, אותם צמצומים שהתורה צריכה לעבור בכדי שנוכל להבין אותה. גם הם "נושאים את נושאייהם", גם הם ירימו אותנו וישיבו אותנו למקומנו, כמאמר הכתוב "תורת ה' תמימה – משיבת נפש".

התורה נקראת גם על שם האורה, תורה אור. "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך", החיבור העמוק לתורה יכול לפתוח לנו את העיניים, לראות את העולם בצורה חדשה ושונה כל כך.

התורה לא רק מאירה לנו את הדרך, היא מאירה בנו את לבנו ומגלה לנו את רצוננו הפנימי. על תרומת המשכן מביא המדרש את הפסוק "אני ישנה ולבי ער, קול דודי דופק". החיבור לתורה הוא שדופק על קירות לבנו, שמעורר את הנדיבות ואת אותם רצונות רדומים הכמוסים בנו.

ועל התורה נאמר "מראהו כלבונן", התורה לא רק מעירה את הרצונות הטובים הקיימים בנו, היא שמביאה את לבנו לבלב, לפרוח ולעשות פרי. (מבוסס על תורתו של השפת אמת)

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל

אל נא רפא נא לה אוסנת יסכה בת רבקה יואב בן לאה חנה בת מרים רון בר עדנה אליה בת סיגל אביגדור בן שרה	ברכה והצלחה עדה עטייה נתנאל טלקר חנניה ביטון משה דואב